

- Projekt -

DRUK Nr 508

U C H W A Ł A nr / 2021

**Rady Miejskiej Leszna z dnia
w sprawie : nadania nazwy ulicy w rejonie ulic Edmunda Bojanowskiego
i gen. Dezyderego Chłapowskiego**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.) Rada Miejska Leszna uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ulicy położonej w rejonie ulic Edmunda Bojanowskiego i gen. Dezyderego Chłapowskiego nadaje się nazwę:

Ludwika Kostera

2. Usytuowanie ulicy w terenie określa załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Leszna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Leszna

Tomasz Malepszy

U Z A S A D N I E N I E

do Uchwały Rady Miejskiej Leszna nr / 2021 z dnia w sprawie nadania nazwy ulicy usytuowanej w rejonie ulic Edmunda Bojanowskiego i gen. Dezyderego Chłapowskiego

W związku z wydzieleniem zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym uchwałą nr XVI/228/2012 r. Rady Miejskiej Leszna z dnia 16 lutego 2012 r. terenu pod drogę publiczną, klasy dojazdowej zachodzi konieczność nadania nazwy nowej ulicy na terenie Leszna. Teren ten został oznaczony w wyżej wymienionym miejscowym planie jako „KDD” – tereny dróg publicznych – dojazdowych. Działki wydzielone pod drogę publiczną stanowią własność Miasta Leszna. Uchwałą nr XXXVI/468/2021 Rady Miasta Leszna z dnia 25 lutego 2021 r. wyznaczony teren zaliczono do kategorii dróg gminnych w mieście Lesznie.

Biorąc pod uwagę lokalizację ulicy – rejon ulic Edmunda Bojanowskiego i gen. Dezyderego Chłapowskiego wnioskuje się o nadanie nazwy Ludwika Kostera.

Podjęcie uchwały nadającej nazwę ulicy jest celowe i w pełni uzasadnione, ponadto pozwoli na wprowadzenie właściwej numeracji porządkowej nieruchomości.

Nota biograficzna:

Ludwik Kostera (1911 – 1994) wachmistrz 17 pułku ułanów wielkopolskich im. Króla Bolesława Chrobrego. Urodził się 23 sierpnia 1911 r. w Biskupicach Ołobocznych (pow. Ostrów Wlkp.) jako jedno z trzynastorga dzieci chłopskiej rodziny Brunona i Jadwigi z Walendowskich. Do szkoły powszechnej chodził w rodzinnej miejscowości, szkołę wydziałową ukończył w Ostrowie Wlkp. 23 września 1930 roku powołany został do odbycia służby wojskowej – do 4 szwadronu szkolnego 17 pułku ułanów. W 1931 roku ukończył szkołę podoficerską. Mianowany na stopień kaprała został zastępcą dowódcy plutonu w 1 szwadronie. Od 1 września 1932 roku był podoficerem nadterminowym. W 1934 roku odbył 3 miesięczny kurs dla podoficerów nadterminowych w 15 pułku ułanów w Poznaniu. 1 września 1935 roku zostaje podoficerem zawodowym w 3 szwadronie. We wrześniu 1938 roku skierowany zostaje do Centralnej Szkoły Jazdy w Centrum Wyszkożenia Kawalerii w Grudziądzu, którą ukończył 17 lipca 1939 roku z pierwszą lokatą. W Grudziądzu ukończył

gimnazjum ogólnokształcące i uzyskał świadectwo dojrzałości. Był znakomitym strzelcem, członkiem grupy mistrza armii w strzelectwie.

Kampanię wrześniową przeszedł z 17 pułkiem ułanów od Leszna do Warszawy w stopniu plutonowego w składzie poczty dowódcy pułku. W bitwie nad Bzurą pod Rulicami odznaczył się szczególną odwagą, wynosząc z pola ostrzału rannego dowódcę pułku. Dwukrotnie ranny z resztą pułku przebił się do Warszawy i walczył w jej obronie. 25 września awansowany do stopnia wachmistrza. Po kapitulacji stolicy został załadowany pod Skierniewicami do transportu jadącego w głąb Rzeszy. Uciekł z transportu pod Skalmierzycami i ukrywał się w lasach pod Ostrowem Wlkp. Aresztowany przez gestapo ucieka ponownie i ukrywa się w lesie. W październiku 1939 roku przybył do Leszna pracował, jako robotnik na szosie Leszno – Wschowa. Od 3 maja 1940 roku zatrudniony był w Stadninie Koni w Racocie. W 1941 roku Niemcy wywieźli stadninę wraz z pracownikami do Grabau koło Hamburga, gdzie Ludwik Kostera przebywał do zakończenia wojny. W 1946 roku wraz ze stadniną wrócił do kraju i zamieszkał w Lesznie. W 1954 roku ukończył Wyższą Szkołę Wychowania Fizycznego w Poznaniu; otrzymał dyplom trenera i tytuł sędziego w strzelectwie sportowym. Od 15 czerwca 1962 roku był szefem wyszkolenia w Zarządzie Głównym Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego. Został trenerem koordynatorem kadry narodowej i olimpijskiej w strzelectwie. Brał udział, jako trener w XVII Igrzyskach Olimpijskich w Tokio oraz kilku mistrzostwach świata i Europy. Wyszkolił wielu mistrzów w strzelectwie, min. J. Zapędzkiego (dwukrotnego złotego medalistę olimpijskiego). W latach 1967 – 1977 był trenerem strzelectwa sportowego w Wojskowym Klubie Sportowym „Grunwald” w Poznaniu. Posiadał kwalifikacje trenera jazdy konnej; przez wiele lat prowadził sekcję jeździecką LZS w Osowej Sieni i Garzynie. 11 listopada 1990 roku został mianowany rotmistrzem. Związek małżeński zawarł z Zofią ze Ślazińskich 8 sierpnia 1939 roku w Lesznie. Małżeństwo miało synów: Eugeniusza (1940) ppłk WP; Leonarda (1940) inż. budownictwa; Andrzeja (1951) inż. elektryka. Posiadał odznaczenia: Order wojenny Virtuti Militari V klasy, Krzyż Walecznych, Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami, Srebrny Krzyż Zasługi, Krzyż za Wolność i Niepodległość z Mieczami, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 11 listopada 1994 roku, pochowany został na cmentarzu przy ulicy Kąkolewskiej z honorami wojskowymi.

Opracował:

Wydział Geodezji, Kartografii i Katastru